

Sygn. akt III AUa 430/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Andrzejewski
Sędziowie:	SSA Daria Stanek (spr.) SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń
Protokolant:	stażysta Agnieszka Makowska

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015 r. w Gdańsku

sprawy E. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o ustalenie objęcia rolniczym ubezpieczeniem społecznym

na skutek apelacji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 stycznia 2015 r., sygn. akt V U 683/14

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanego Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz wnioskodawczyni E. S. kwotę 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSA Daria Stanek SSA Jerzy Andrzejewski SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń

Sygn. akt III AUa 430/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 maja 2014 r., znak DU-400/- (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników dla E. S. w zakresie ubezpieczenia: wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego w okresie od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła E. S. domagając się jej uchylenia w całości i umorzenia postępowania w tym zakresie oraz zasądzenia od KRUS zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy podniósł, że w spornym okresie skarżąca podlegała ubezpieczeniu w ZUS z tytułu umowy zlecenia.

Wyrokiem z dnia 08 stycznia 2015 r. w sprawie V U 683/14 Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

I. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego E. S. od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,

II. zasądził od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz E. S. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:

E. S. jest lekarzem weterynarii.

Odwołująca do ubezpieczenia w KRUS zgłosiła się w dniu 15 września 1999 r., posiadała gospodarstwo rolne o powierzchni ponad 4,5 ha, prowadziła hodowlę koni.

E. S. od dnia 23 stycznia 2002 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie usług weterynaryjnych oraz wspólnie z mężem K. S. prowadzi hodowlę koni. W zakres świadczonych usług wg (...) wchodzi profilaktyka i leczenie zwierząt.

Odwołująca zawarła umowę nazwaną umową zlecenia z Powiatowym Inspektorem Weterynarii w R. w okresie od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. Dodatkowo zawarła umowę nazwaną umową zlecenia także z Powiatowym Inspektorem Weterynaryjnym w S..

Z tytułu umowy E. S. została zgłoszona przez Powiatowego Inspektora Weterynarii do ubezpieczenia zdrowotnego. Na podstawie dokumentów zgłoszeniowych ustalono, że umowa jest wykonywana poza siedzibą firmy.

Decyzją nr (...) z dnia 14 stycznia 2005 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w S. wyznaczył E. S. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych, określając, że decyzja jest ważna do dnia 31 grudnia 2005 r. Kolejną decyzją z dnia 25 stycznia 2006 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w S. wyznaczył E. S. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych, określając, że decyzja jest ważna do dnia 31 grudnia 2006 r.

W dniach: 17 stycznia 2005 r., 25 stycznia 2006 r., 31 stycznia 2007 r. oraz 31 stycznia 2008 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w S. zawarł z E. S. umowę do wykonywania czynności określonych. W § 3 ust. 3 Powiatowy Lekarz Weterynarii oświadczył, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z niniejszej umowy. W § 3 ust. 4 wskazano, że organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad prawidłowym wykonaniem czynności stanowiących przedmiot umowy na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 ze zm.) oraz innych przepisach z zakresu administracyjnego prawa weterynaryjnego.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2004 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. wyznaczył K. S. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych, określając, że decyzja jest ważna do dnia 31 marca 2005 r.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2004 r. Powiatowy Inspektorat Weterynarii w R. wyznaczył E. S. do wykonywania niektórych czynności w imieniu Powiatowego Lekarza Weterynarii w R..

W dniu 03 stycznia 2005 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. zawarł z E. S. umowę do wykonywania czynności określonych w decyzji z dnia 15 grudnia 2004 r. znak: (...)o wyznaczeniu. W § 3 ust. 3 Powiatowy Lekarz Weterynarii

oświadczył, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z niniejszej umowy. W § 3 ust. 4 wskazano, że organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad prawidłowym wykonaniem czynności stanowiących przedmiot umowy na zasadach określonych w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej oraz innych przepisach z zakresu administracyjnego prawa weterynaryjnego. W § 8 wskazano, że umowa zostaje zawarta do dnia 31 marca 2005 r., z tym, że w przypadku uchylenia wyżej wskazanej decyzji umowa ulega rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym.

Kolejną decyzją z dnia 15 marca 2005 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. wyznaczył E. S. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych, określając, że decyzja jest ważna do dnia 30 listopada 2005 r.

W dniu 01 kwietnia 2005 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. zawarł z E. S. umowę do wykonywania czynności określonych w decyzji z dnia 15 marca 2005 roku znak: (...) o wyznaczeniu. W § 3 ust. 3 Powiatowy Lekarz Weterynarii oświadczył, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z niniejszej umowy. W § 3 ust. 4 wskazano, że organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad prawidłowym wykonaniem czynności stanowiących przedmiot umowy na zasadach określonych w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej oraz innych przepisach z zakresu administracyjnego prawa weterynaryjnego. W § 8 wskazano, że umowa zostaje zawarta do dnia 30 listopada 2005 r., z tym, że w przypadku uchylenia wyżej wskazanej decyzji umowa ulega rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym.

Decyzją z dnia 15 listopada 2005 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. wyznaczył E. S. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych, określając, że decyzja jest ważna do dnia 31 października 2006 r.

W dniu 01 grudnia 2005 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. zawarł z E. S. umowę do wykonywania czynności określonych w decyzji z dnia 15 listopada 2005 r. znak: (...) o wyznaczeniu. W § 3 ust. 3 Powiatowy Lekarz Weterynarii oświadczył, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z niniejszej umowy. W § 3 ust. 4 wskazano, że organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad prawidłowym wykonaniem czynności stanowiących przedmiot umowy na zasadach określonych w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej oraz innych przepisach z zakresu administracyjnego prawa weterynaryjnego. W § 8 wskazano, że umowa zostaje zawarta do dnia 31 października 2006 r., z tym, że w przypadku uchylenia wyżej wskazanej decyzji umowa ulega rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym.

Decyzją z dnia 15 października 2006 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. wyznaczył E. S. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych, określając, że decyzja jest ważna do dnia 31 października 2007 r.

W dniu 01 listopada 2006 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w R. zawarł z E. S. umowę do wykonywania czynności określonych w decyzji z dnia 15 października 2006 r. znak: (...) o wyznaczeniu. W § 3 ust. 3 Powiatowy Lekarz Weterynarii oświadczył, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z niniejszej umowy. W § 3 ust. 4 wskazano, że organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad prawidłowym wykonaniem czynności stanowiących przedmiot umowy na zasadach określonych w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej oraz innych przepisach z zakresu administracyjnego prawa weterynaryjnego. W § 8 wskazano, że umowa zostaje zawarta do dnia 31 października 2007 r., z tym, że w przypadku uchylenia wyżej wskazanej decyzji umowa ulega rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym.

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 maja 2014 r., znak: DU-400/- (...), KRUS stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia: wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego dla E. S. od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. z uwagi na fakt, że z tytułu umowy zlecenia ww. okresie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu w ZUS.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie E. S. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ten zważył, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy odwołująca w okresie od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników w zakresie ubezpieczenia: wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego.

Zdaniem Sądu I instancji wnioskodawczyni spełnia wszystkie warunki do dalszego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników mimo zawarcia umów nazywanych umowami zlecenia w spornych okresach. Sąd ten stwierdził, że wykładnia przepisu art. 5 lit. a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) przyjmująca, że wykonywanie czynności na podstawie umowy zlecenia jest tożsame z wykonywaniem pracy na podstawie stosunku pracy lub pozostawaniem w stosunku służbowym, nie jest trafna.

W pierwszej kolejności wskazał, że ustawodawca różnicuje podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy zlecenia (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) od podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej).

Te same czynności bowiem mogą być wykonywane w ramach umowy zlecenia, jak również w ramach wykonywanej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 ze zm.) jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może wyznaczyć na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do wykonywania niektórych czynności, w tym sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju, czy też badania mięsa zwierząt łownych. Wyznaczenie do wykonywania czynności następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii, określającej rodzaj i zakres przekazanych do wykonania czynności. Wykonywanie tych czynności następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza umowy z wybranymi osobami - tu lekarzami weterynarii.

W przedmiotowej sprawie E. S. w spornym okresie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie usług weterynaryjnych. Znalazło to odzwierciedlenie w treści decyzji administracyjnych podjętych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w R. (decyzji tzw. wyznaczenia) i zawartych w ich następstwie umów nazywanych umowami zlecenia. W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż przedmiot prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej przez E. S. jest tożsamy z działalnością wynikającą z zawartych z nim umów nazywanych umowami zlecenia.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 04 kwietnia 2012 r. w sprawie I UK 448/11, opublik. Legalis nr 526665 wskazał, że wyznaczenie do wykonywania czynności następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii, określającej rodzaj i zakres przekazanych do wykonania czynności. Decyzje wyznaczające zainteresowanego do dokonywania czynności w imieniu Powiatowego Lekarza Weterynarii dawały mu umocowanie do wykonywania pewnych czynności i stanowiły wymóg konieczny do zawarcia w dalszej kolejności umów cywilnoprawnych. Natomiast zawarte w następstwie wydania tych decyzji umowy zlecenia, określały sposób, miejsce i zakres tych czynności oraz wysokość wynagrodzenia i termin jego płatności. Zdaniem Sądu Najwyższego przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 ze zm.) nie wykreowały innej podstawy ubezpieczenia społecznego wbrew sytuacji prawnej i woli lekarza weterynarii, który przyjmował „wyznaczenie” i zawierał umowy o świadczenie czynności weterynaryjnych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Zatem (jak wskazał WSA w Rzeszowie w wyroku z dnia 26 sierpnia 2011 r., I SA/Rz 383/11, LEX nr 896333) w tym przypadku umowa nie stanowiła źródła wykonywania czynności, albowiem warunkiem zawarcia takiej umowy było uprzednie wydanie decyzji o wyznaczeniu lekarza weterynarii, potwierdzającej kwalifikacje danej osoby do ich wykonywania.

W tym miejscu Sąd I instancji wskazał, że w zakresie oceny charakteru prawnego wykonywanych przez lekarzy weterynarii umów zlecenia na podstawie tzw. wyznaczenia istnieje już ugruntowany pogląd w orzecznictwie. Sąd Najwyższy prezentuje stanowisko, zgodnie z którym prowadzenie działalności gospodarczej przez lekarza weterynarii było niezbędnym warunkiem decyzji o wyznaczeniu do wykonywania zadań z zakresu inspekcji weterynaryjnej.

Przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej nie wykreowały innej podstawy ubezpieczenia społecznego wbrew sytuacji prawnej i woli lekarza weterynarii, który przyjmował „wyznaczenie” i zawierał umowy o świadczenie czynności weterynaryjnych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (por. uzasadnienie postanowienia S.N. z dnia 11 maja 2011 r., I UK 37/12, opublik. Legalis).

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie porównanie zakresu obowiązków umownych ubezpieczonej wynikających z umów zlecenia z zakresem działalności gospodarczej wynikającym z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95 ze zm.) nie pozostawia wątpliwości, że czynności wymienione w umowach, do wykonywania których skarżąca była zobowiązana w ramach wyznaczenia, mieszczą się w pojęciu „usług weterynaryjnych” (art. 2 ust. 1 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt), które lekarz weterynarii może wykonywać w ramach samodzielnie prowadzonego gabinetu weterynaryjnego. Czynności wymienione w przedmiotowych umowach nie wykraczają także poza zakres czynności lekarza weterynarii wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1509 ze zm.).

W konsekwencji brak jest podstaw do potraktowania w/w umów o świadczenie usług, w oparciu o przepis art. 9 ust. 4 lit. a w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jako samodzielnych tytułów ubezpieczenia.

Ponieważ w okresie objętym sporem skarżąca wykonywała, na podstawie umów zawartych z powiatowym inspektorem weterynaryjnym, czynności z wyznaczenia w ramach prowadzonej działalności weterynaryjnej, w oparciu o art. 9 ust. 5 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podlega ona dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzonej działalności.

Sąd I instancji podkreślił, że stanowisko iż wykonywanie czynności w zakresie inspekcji weterynaryjnej nie stanowi samodzielnej podstawy podlegania ubezpieczeniom społecznym z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej, jeżeli są one wykonywane w ramach prowadzonej przez przedsiębiorcę pozarolniczej działalności gospodarczej, było prezentowane w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 października 2012 r. w sprawie III AUa 611/12 i podzielił w pełni przytoczone tam rozważania dotyczące tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu i powołaną argumentację. Sąd Okręgowy podzielił w szczególności stanowisko, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest sposób opodatkowania przychodu z umowy – gdyż okoliczność ta nie może kreować podstawy podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Sąd ten wskazał, że tożsame argumenty były już przedmiotem oceny Sądu Najwyższego, w pełni aktualnej również w niniejszej sprawie, bowiem sprawy dotyczyły analogicznej sytuacji (por. uzasadnienia wyroków S.N.: z dnia 23 czerwca 2009 r., III UK 24/09, LEX nr 518053, z dnia 14 grudnia 2010 r., I UK 209/10, LEX nr 738525, z dnia 11 sierpnia 2009 r., III UK 27/09, LEX nr 533699 i z dnia 11 sierpnia 2009 r., III UK 31/09, LEX nr 53706).

Za trafne uznał też stanowisko prezentowane przez odwołującą się, że art. 16 ust 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 ze zm.) wyczerpująco reguluje postanowienia umowy – zatem nie ma zastosowania art. 750 k.c. dotyczący umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami.

Sąd I instancji zaznaczył też, że organ rentowy nie podważał tego, iż odwołująca od 2002 r. prowadziła działalność gospodarczą, oraz faktu posiadania przez nią gospodarstwa rolnego.

Sąd ten zważył, że ubezpieczenie: wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie oraz emerytalno – rentowe rolników regulowały przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 1998 r. nr 7 poz. 25 ze zm.).

Zgodnie z art. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ubezpieczenie społeczne rolników obejmuje mających obywatelstwo polskie rolników i pracujących z nimi domowników. Ubezpieczenie to obejmuje ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie oraz emerytalno – rentowe. Ubezpieczeniu społecznemu rolników podlega z mocy ustawy rolnik wraz z małżonkiem i domownikiem, którego gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny – pod warunkiem, że rolnik nie podlega innemu ubezpieczeniu i nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty.

Określenie „inne ubezpieczenie społeczne” oznacza ubezpieczenie, o którym mowa w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), czyli ubezpieczenie społeczne w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczeniu temu z mocy art. 6 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podlegają zarówno pracownicy, jak i osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące. Zatem już pobieżna analiza powyższych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wskazuje na to, że podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników ma charakter subsydiarny – istnieje, gdy dana osoba nie podlega innemu ubezpieczeniu. Zasada ta następnie została powtórzona w przepisach dotyczących poszczególnych rodzajów ubezpieczeń. I tak art. 7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi, że: ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu podlega z mocy ustawy:

- 1) rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny,
- 2) domownik rolnika, o którym mowa w pkt 1

- jeżeli ten rolnik lub domownik nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu lub nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo nie ma ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Natomiast w myśl art. 16 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu podlega z mocy ustawy:

- 1) rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny,
- 2) domownik rolnika, o którym mowa w pkt 1, przy czym przepisu tego nie stosuje się do osoby, która podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu lub ma ustalone prawo do emerytury lub renty, lub ma ustalone prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W obu wyróżnionych działach ubezpieczeniu z mocy ustawy podlega rolnik, którego gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 hektara przeliczeniowego lub dział specjalny produkcji rolnej w rozumieniu przepisów podatkowych oraz domownik takiego rolnika, jeżeli rolnik (domownik) nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu ani nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty (art. 7 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników). Oznacza to, że rolnik, wykonujący równocześnie inną pracę zarobkową i ubezpieczony z tego tytułu, jest wyłączony z obowiązku ubezpieczenia rolniczego. Ustawa przyznaje w takim przypadku pierwszeństwo innym systemom, przewidującym z reguły korzystniejsze świadczenia.

Zasada ta uległa częściowej zmianie po nowelizacji ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ustawą z dnia 12 września 1996 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1996 r. Nr 124, poz. 585), mocą której wprowadzono art. 5 lit. a do ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z tą regulacją (art. 5 lit. a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników) rolnik (i pracujący z nim domownik) podlegający ubezpieczeniu rolniczemu w pełnym zakresie, nieprzerwanie przez co najmniej 1 rok, podejmujący po dniu 01 stycznia 1997 r. równocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą (nie będąc pracownikiem i nie pozostając

w stosunku służbowym), podlega nadal temu ubezpieczeniu, chyba że złoży Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oświadczenie, iż chce podlegać ubezpieczeniu społecznemu z tytułu tej działalności. Uregulowanie to zniosło istniejący dotychczas przymus podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, co było dla rolników niekorzystne w sytuacji, gdy działalność ta była prowadzona w niewielkim rozmiarze, zaś zasadniczym źródłem utrzymania rolnika były dochody osiągnięte z gospodarstwa rolnego. Krytycznej ocenie poddano natomiast dopuszczenie przez wspomnianą ustawę nowelizującą takiego wyboru również w odniesieniu do rolników, którzy w dniu wejścia w życie tej ustawy podlegali już ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a jednocześnie spełniają warunki do objęcia ich ubezpieczeniem rolniczym z mocy ustawy. Na tej podstawie możliwe jest bowiem objęcie zakresem ubezpieczenia rolniczego osób prowadzących działalność rolniczą tylko dorywczo, bez większego znaczenia dla ich podstawowego źródła utrzymania, gdy nabycie niewielkiego gospodarstwa (wystarczy obszar 1 ha przeliczeniowego) i wybór ubezpieczenia rolniczego ma służyć głównie celom uniknięcia wyższych obciążeń składkowych związanych z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył, że ustawa z dnia 12 września 1996 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników weszła w życie w dniu 01 stycznia 1997 r., a zatem w sytuacji, gdy przed dniem 02 maja 2004 r. E. S. podlegała uprzednio co najmniej rok ubezpieczeniom społecznym rolników i rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej zasadnym było dalsze obejmowanie jej ubezpieczeniem społecznym rolników.

Zaskarżona decyzja obejmowała okres podlegania ubezpieczeniu od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r., wobec czego Sądu ten odniósł się do tego okresu.

W postanowieniu z dnia 13 maja 1999 r. w sprawie II UZ 52/99, opublikowanym w OSNP 2000/15/601 Sąd Najwyższy stwierdził, że zakres i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza treść decyzji organu rentowego. Decyzja zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego przedmiotem i celem jest ustalenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub ich wysokości. Ubezpieczony przedstawia w nim wszelkie okoliczności wiążące się z warunkami stawianymi przez ustawę dla przyznania lub ustalania wysokości świadczeń. W późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego. W sprawie, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego, przedmiot oraz zakres rozpoznania i orzeczenie sądu pracy i ubezpieczeń społecznych wyznacza treść tej decyzji.

Podobnie Sąd Najwyższy stwierdził w orzeczeniach opublikowanych w OSNAP 2002.5.121 i OSNAP.2002.19.470.

W wyroku z dnia 29 września 2000 r. w sprawie II UKN 759/99, opublikowanym w OSNP 2002/10/246 Sąd Najwyższy stwierdził, że w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest merytoryczne rozpoznanie żądań, które wykraczają poza podstawę faktyczną zaskarżonej odwołaniem decyzji.

W wyroku z dnia 03 grudnia 1998 r. w sprawie II UKN 341/98, opublikowanym w OSNP 2000/2/72 Sąd Najwyższy wskazał, że sąd dokonuje oceny legalności decyzji rentowej według stanu prawnego istniejącego w dacie jej wydania.

„Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477 (14) § 2 k.p.c., Sąd I instancji orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu – kosztach zastępstwa procesowego E. S., na podstawie § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c., Sąd ten orzekł jak w pkt II sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zaskarżając ten wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 7 i art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) poprzez stwierdzenie podlegania

ubezpieczeniu społecznemu rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego oraz emerytalno - rentowego E. S. w okresie od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy dokonał streszczenia postępowania sądowego-pierwszoinstancyjnego w niniejszej sprawie, powołał się na treść przepisów art. 1 i art. 16 ustawy o ubezpieczeniu społecznemu rolników oraz zakwestionował stanowisko Sądu Okręgowego, zgodnie z którym w spornym okresie wnioskodawczyni spełnia wszystkie warunki do dalszego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników mimo zawarcia umów nazwanych umowami zlecenia w tym okresie wskazując, że podlegała innemu ubezpieczeniu społecznemu.

Zdaniem tego organu Sąd ten dokonał błędnej oceny prawnej zawartych przez ubezpieczoną umów zleceń stwierdzając, iż nie rodziły one obowiązku podlegania ubezpieczeniu społecznemu w ZUS.

W konkluzji apelacji skarżący wnosił o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie
- 2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji

Pismem procesowym z dnia 26 lutego 2015 r., w odpowiedzi na apelację organu rentowego, E. S. wniosła o jej oddalenie w całości i zasądzenie od tego organu na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ nie zawiera zarzutów skutkujących uchyleniem lub zmianą wyroku Sądu I instancji.

W przedmiotowej sprawie nie budzą wątpliwości, ani nie są przedmiotem sporu okoliczności faktyczne, zaś spór koncentruje się jedynie na kwestii, czy zachodzą przesłanki z art. 7 ust. 1 a contrario i art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm., nazywana dalej ustawą o ubezpieczeniu społecznym rolników) do stwierdzenia ustania podlegania E. S. ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. z uwagi na podleganie innemu ubezpieczeniu społecznemu.

Osoba spełniająca warunki do objęcia innym ubezpieczeniem społecznym podlega wyłączeniu z obowiązku rolniczego ubezpieczenia społecznego (art. 7 ust. 1 i art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników).

Zgodnie z art. 5 lit. a ust. 10 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników za pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się pozarolniczą działalność gospodarczą prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby fizyczne na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem wspólników spółek prawa handlowego oraz osób prowadzących działalność w zakresie wolnego zawodu:

- 1) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne;
- 2) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W świetle treści art. 5 lit. a ust. 10 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników możliwość pozostania w ubezpieczeniu społecznym rolników dotyczy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm., nazywanej dalej ustawą systemową), a zatem nie obejmuje osób prowadzących innego rodzaju pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 2-5 ustawy systemowej (por. uzasadnienie wyroków: S.A. w Warszawie

z dnia 06 września 2005 r., III AUa 1551/04, OSA 2006/7/21 oraz S.A. w Szczecinie z dnia 17 października 2006 r., III AUa 488/06, LEX nr 253503).

Podkreślenia w tym miejscu wymaga jednak, że kwestia, czy E. S. podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników od dnia 01 stycznia 2004 r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność w zakresie wolnego zawodu, była już przedmiotem badania w postępowaniu sądowo-odwoławczym zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie III AUa 2391/04, oddalającym apelację Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 01 lipca 2004 r. w sprawie V U 907/04 (k. 33 akt sprawy III AUa 2391/04).

W myśl art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Związanie prawomocnym orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie (por. wyrok S.N. z dnia 20 stycznia 2011 r., I UK 239/10, LEX nr 738532).

W związku z powyższym, zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., organ rentowy i Sądy (...) są związane w zakresie oceny tej kwestii ustaleniami leżącymi u podstaw prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie III AUa 2391/04.

Na marginesie Sąd II instancji podziela stanowisko, zgodnie z którym wszystkie osoby wykonujące wolne zawody podlegają ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej z art. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej (por. komentarz do art. 8 w Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych Komentarz pod redakcją SSN Beaty Gudowskiej oraz SSN Jolanty Strusińskiej-Żukowskiej Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2011, s. 214-220 oraz powołany tam K. Dziwota, [w:] J. Wantoch-Rekowski (red.), Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych Komentarz, Toruń 2009, s. 71-72).

W konsekwencji dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy konieczna jest jedynie odpowiedź na pytanie, czy praca wykonywana przez E. S. w spornym okresie na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w R.: z dnia 03 stycznia 2005 r. (k. 39-40v. akt sprawy), z dnia 01 kwietnia 2005 r. (k. 42-43v. akt sprawy) i z dnia 01 grudnia 2005 r. (k. 45-47 akt sprawy) oraz z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w S.: z dnia 17 stycznia 2005 r. (k. 17-18 akt sprawy) i z dnia 25 stycznia 2006 r. (k. 15-16 akt sprawy) stanowiła odrębny tytuł do jej objęcia w tym okresie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego (o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej), czy też wykonywana była w ramach prowadzonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95 ze zm., nazywanej dalej ustawą o zakładach leczniczych dla zwierząt) zakład leczniczy dla zwierząt jest placówką ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt utworzoną w celu świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej, zwanych dalej "usługami weterynaryjnymi", z zastrzeżeniem art. 4 ust. 3, wyposażoną w środki majątkowe, a w szczególności w pomieszczenia, aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług.

W myśl art. 1 ust. 2 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony i utrzymywany również w celu realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu ze świadczeniem usług weterynaryjnych.

Przepis art. 2 ust. 1 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt stanowi, że usługa weterynaryjna jest czynnością mającą na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę zdrowia zwierząt i ich produktywności, polegającą w szczególności na:

- 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;
- 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;
- 3) leczeniu zwierząt;
- 4) udzielaniu porad i konsultacji;
- 5) pielęgnacji zwierząt;
- 6) wydawaniu opinii i orzeczeń;
- 7) wykonywaniu czynności związanych z określeniem zdolności rozrodczych zwierząt i ich zaburzeń oraz biotechniką rozrodu;
- 8) wykonywaniu detalicznego obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi, paszami leczniczymi oraz wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt, na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 9) wykonywaniu badań laboratoryjnych i innych badań diagnostycznych, zwanym dalej "usługami laboratoryjnymi".

Stosownie do treści art. 2 ust. 2 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt usługi weterynaryjne mogą być świadczone przez lekarza weterynarii posiadającego prawo wykonywania zawodu, z zastrzeżeniem art. 3, w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

Z treści przepisu art. 1 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1509 ze zm.) wynika, że wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na ochronie zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego i środowiska, w tym w szczególności badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego.

Na mocy umów cywilnoprawnych zawartych przez E. S. z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w S. przyjęła ona do wykonania czynności określone w decyzjach: Nr (...) z dnia 14 stycznia 2005 r. (k. 30 akt sprawy) i Nr (...) z dnia 25 stycznia 2006 r. (k. 31 akt sprawy), tj. „ (...) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym do badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju, badania mięsa zwierząt łownych oraz do wystawiania świadectw zdrowia dla obrotu mięsem w kraju”, a sprecyzowane w załącznikach: nr 1 do umowy z dnia 17 stycznia 2005 r. (k. 100 akt sprawy) i nr 1 do umowy z dnia 25 stycznia 2006 r. (k. 96-96v. akt sprawy).

Na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych przez odwołującą z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w R. przyjęła ona natomiast do wykonania czynności określone w decyzjach: Nr (...) z dnia 15 grudnia 2004 r. (k. 38-38v. akt sprawy), Nr (...) z dnia 15 marca 2005 r. (k. 41-41v. akt sprawy) i Nr (...) z dnia 15 listopada 2005 r. (k. 44-44v. akt sprawy), tj. „(...) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,

- Zakłady (...) S.A. ul. (...), (...)-(...) W. Zakład (...), (...)-(...) J. - 30 22 02 04

- Zakłady (...) Sp. z o. o. G. 26a, (...)-(...) B. - 30 22 02 03”.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego porównanie zakresu czynności powierzonych odwołującej na mocy tych umów z zakresem prowadzonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wskazuje, że czynności te, do których wykonywania była ona zobowiązana w ramach wyznaczenia decyzjami: Powiatowego Lekarza Weterynarii w S.: Nr (...) z dnia 14 stycznia 2005 r. (k. 30 akt sprawy) i Nr (...) z dnia 25 stycznia 2006 r. (k. 31 akt sprawy) oraz Powiatowego Lekarza Weterynarii w R.: Nr (...) z dnia 15 grudnia 2004 r. (k. 38-38v. akt sprawy), Nr (...) z dnia 15 marca 2005 r. (k. 41-41v. akt sprawy) i Nr (...) z dnia 15 listopada

2005 r. (k. 44-44v. akt sprawy), mieszczą się w zakresie usług weterynaryjnych, które jako lekarz weterynarii może wykonywać w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt.

Zaznaczyć należy, że Sąd Najwyższy jednolicie przyjął, że wykonywanie czynności w zakresie inspekcji weterynaryjnej nie stanowi samodzielnej podstawy podlegania ubezpieczeniom społecznym z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej, jeżeli są one wykonywane w ramach prowadzonej przez przedsiębiorcę (podatnika) pozarolniczej działalności gospodarczej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego w pełni zaaprobowano pogląd, że prowadzenie działalności gospodarczej przez lekarza weterynarii było niezbędnym warunkiem decyzji o wyznaczeniu do wykonywania zadań z zakresu inspekcji weterynaryjnej. Przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 287 ze zm.) nie wykreowały innej podstawy ubezpieczenia społecznego wbrew sytuacji prawnej i woli lekarza weterynarii, który przyjmował „wyznaczenie” i zawierał umowy o świadczenie czynności weterynaryjnych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (por. postanowienie S.N. z dnia 11 maja 2012 r., I UK 37/12, LEX nr 1675304 oraz powołane tam wyroki S.N.: z dnia 23 czerwca 2009 r., III UK 24/2009, LEX nr 518053, z dnia 14 grudnia 2010 r., I UK 209/10, LEX nr 738525 i z dnia 09 grudnia 2008 r., I UK 138/2008, OSNP 2010/11-12, poz. 144).

W związku z powyższym zasadne jest przyjęcie przez Sąd I instancji, że praca wykonywana przez E. S. w spornym okresie, na podstawie umów zlecenia zawartych z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w R.: z dnia 03 stycznia 2005 r. (k. 39-40v. akt sprawy), z dnia 01 kwietnia 2005 r. (k. 42-43v. akt sprawy) i z dnia 01 grudnia 2005 r. (k. 45-47 akt sprawy) oraz z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w S.: z dnia 25 stycznia 2006 r. (k. 15-16 akt sprawy) i z dnia 17 stycznia 2005 r. (k. 17-18 akt sprawy), nie stanowiła odrębnego tytułu z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej do jej objęcia w tym okresie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

W konsekwencji brak jest podstaw prawnych z art. 7 ust. 1 a contrario i art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym do stwierdzenia ustania podlegania E. S. ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od dnia 01 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. z uwagi na podleganie innemu ubezpieczeniu społecznemu.

Niezasadne są zatem podniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj. art. 7 (ust. 1) i art. 16 (ust. 3) ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Uznając apelację Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego za bezzasadną, na mocy art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu – kosztach zastępstwa procesowego E. S. w postępowaniu sądowym – apelacyjnym w niniejszej sprawie, na mocy art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c., § 2 ust. 1 i 2, § 11 ust. 2 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r, poz. 490 ze zm.), Sąd ten orzekł jak w pkt 2 sentencji wyroku.

SSA Daria Stanek SSA Jerzy Andrzejewski SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń